KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 1393/2014

af 20. oktober 2014

om fastsættelse af en udsmidsplan for visse fiskerier efter pelagiske arter i de nordvestlige farvande

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ([1]), særlig artikel 15, stk. 6, og artikel 18, stk. 1 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Målet med forordning (EU) nr. 1380/2013 er gradvis at bringe udsmid til ophør i alle fiskerier i EU, ved at der indføres en landingsforpligtelse for fangster af arter, der er omfattet af fangstbegrænsninger.

(2) Ved artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage planer vedrørende udsmid ved hjælp af en delegeret retsakt for en periode på højst tre år på grundlag af fælles henstillinger, som medlemsstaterne udarbejder i samråd med de relevante rådgivende råd.

(3) Belgien, Irland, Spanien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige har direkte interesser i spørgsmål vedrørende fiskeriforvaltning i de nordvestlige farvande. Disse medlemsstater har fremlagt en fælles henstilling for Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Råd for Pelagiske Bestande, Det Rådgivende Råd for det Åbne Hav/Højsøflåden og Det Rådgivende Råd for De Nordvestlige Farvande. Der blev indhentet videnskabelige bidrag fra relevante videnskabelige organer. De foranstaltninger, som den fælles henstilling omfatter, er i overensstemmelse med artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013, og de bør derfor i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, indgå i nærværende forordning.

(4) For så vidt angår de nordvestlige farvande, bør landingsforpligtelsen i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1380/2013 gælde for alle fartøjer, der fisker efter små og store pelagiske arter, og for de arter, der fanges i disse fiskerier, som er underlagt fangstbegrænsninger, senest fra den 1. januar 2015.

(5) I overensstemmelse med den fælles henstilling bør udsmidsplanen derfor dække visse fiskerier efter små og store pelagiske arter, nemlig fiskeriet efter almindelig makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalte, guldlaks, hvid tun og brisling i ICES-afsnit Vb og ICES-underområde VI og VII fra den 1. januar 2015.

(6) Den fælles henstilling indeholder en undtagelse fra landingsforpligtelsen for makrel og sild fanget med not under visse betingelser baseret på videnskabelig dokumentation for høje overlevelsesrater, jf. artikel 15, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 1380/2013. Scheveningengruppen har forelagt videnskabelig dokumentation for høje overlevelsesrater i den fælles henstilling om en udsmidsplan for Nordsøen, i hvilken der henvises til en specifik videnskabelig undersøgelse om fisks overlevelse, når de slippes ud af en not. I undersøgelsen blev det konkluderet, at overlevelsesraten afhænger af, hvor længe fiskene befinder sig i nettet, og hvor mange fisk der er i nettet, hvilke begge typisk er begrænsede i disse fiskerier. STECF har gennemgået disse oplysninger. STECF konkluderer, at under antagelse af, at resultaterne af overlevelsesundersøgelsen er repræsentative for overlevelsesraterne i erhvervsfiskeriet, vil andelen af fisk, der overlever udslipning, sandsynligvis være større end 70 %. Densiteterne ville også være lavere end den densitet, ved hvilken det blev observeret, at dødeligheden for sild øgedes. I artikel 19b, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 850/98 ([2]) nedlægges der forbud mod at lade makrel og sild slippe ud, før nettet er taget helt om bord på et fiskerfartøj med tab af døde eller døende fiske til følge. Denne undtagelse, der er begrundet i høje overlevelsesrater, anfægter ikke det gældende forbud, idet fiskene bliver sluppet fri på et stadium i fangstarbejdet, hvor fiskene har en høj overlevelsesrate efter at være blevet sluppet ud. Derfor bør denne undtagelse indgå i nærværende forordning.

([1]) EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.
([2]) Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1).

(7) Den fælles henstilling omfatter fire de minimis-undtagelser fra landingsforpligtelsen for visse fiskerier og op til visse niveauer. STECF har gennemgået den dokumentation, som de modtog fra medlemsstaterne, og konkluderede, at de fælles henstillinger indeholdt velbegrundede argumenter vedrørende de øgede udgifter ved håndtering af uønskede fangster, i nogle tilfælde underbygget med en kvalitativ vurdering af udgifterne. På baggrund af ovenstående og i mangel af videnskabelige oplysninger, der viser det modsatte, bør der fastsættes en de minimis-undtagelse i overensstemmelse med den procentsats, der er foreslået i den fælles henstilling, og på niveauer, der ikke overstiger dem, der er tilladt i henhold til artikel 15, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

(8) De minimis-undtagelsen for blåhvilling (*Micromesistius poutassou*) på op til 7 % i 2015 og 2016 og op til 6 % i 2017 af de samlede årlige fangster i det pelagiske fiskeri til industriformål med trawler, der fisker efter blåhvilling i ICES-underområde VIII, og som forarbejder denne art om bord til råvare til fremstilling af surimi, er begrundet i, at det ikke er muligt at opnå øget selektivitet, og at udgifterne ved håndtering af uønskede fangster er uforholdsmæssigt store. STECF konkluderer, at undtagelsen er tilstrækkeligt velbegrundet. Derfor bør denne undtagelse indgå i nærværende forordning.

(9) De minimis-undtagelsen på op til 7 % i 2015 og 2016 og 6 % i 2017 for hvid tun (*Thunnus alalunga*) af de samlede årlige fangster i fiskeriet efter hvid tun ved anvendelse af pelagisk partrawl (PTM) i ICES-underområde VII er begrundet i de uforholdsmæssigt store udgifter ved håndtering af uønskede fangster. Disse udgifter er forbundet med opbevaring og håndtering til søs og til lands. STECF nævnte risikoen for highgrading i sin evaluering. Denne undtagelse berører dog ikke artikel 19a i forordning (EF) nr. 850/98. Derfor bør denne undtagelse indgå i nærværende forordning.

(10) For at undgå uforholdsmæssigt store udgifter i forbindelse med håndtering af uønskede fangster, såsom opbevaring, arbejdskraft og nedkøling med is, og under hensyntagen til, at det er vanskeligt at øge selektiviteten i det pelagiske fiskeri efter almindelig makrel, hestemakrel og sild i ICES-afsnit VIId, omfatter den fælles henstilling en de minimis-undtagelse fra landingsforpligtelsen for dette blandede fiskeri. Denne undtagelse er baseret på videnskabelig dokumentation, som de medlemsstater, der har bidraget til den fælles henstilling, har fremsendt, og dokumentationen blev gennemgået af STECF. STECF fandt, at der i den fælles henstilling fremlægges kvalitative argumenter til støtte for undtagelsen, som er begrundet i de uforholdsmæssigt høje udgifter ved håndtering af uønskede fangster. Derfor bør denne undtagelse indgå i nærværende forordning.

(11) De minimis-undtagelsen på op til 1 % i 2015 og 0,75 % i 2016 af TAC'en for halvgalte (*Caproidae*) i fiskeriet efter hestemakrel (*Trachurus* spp.) med pelagiske frysetrawlere, der anvender flydetrawl i ICES-underområde VI og VII, er begrundet i, at det er vanskeligt at øge selektiviteten, og i de uforholdsmæssigt store udgifter ved håndtering (adskillelse af de ønskede fra de uønskede fangster). STECF fandt, at de minimis-undtagelsen understøttes af begrundede kvalitative argumenter vedrørende problemerne med at forbedre selektiviteten inden for dette fiskeri og de uforholdsmæssigt høje udgifter ved håndtering af uønskede fangster. Derfor bør denne undtagelse indgå i nærværende forordning.

(12) For at sikre passende kontrol bør der fastsættes specifikke krav for dokumentation af fangster, der er omfattet af de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

(13) Idet de foranstaltninger, der er fastsat i nærværende forordning, indvirker direkte på de økonomiske aktiviteter og planlægningen af EU-fartøjernes fangstsæson, bør forordningen træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen. Den bør anvendes fra den 1. januar 2015 for at overholde den frist, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013. I henhold til artikel 15, stk. 6, i nævnte forordning bør den ikke anvendes i mere end tre år —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes de nærmere bestemmelser for gennemførelsen fra den 1. januar 2015 af den landingsforpligtelse, som er fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 i de nordvestlige farvande, som defineret i artikel 4, stk. 2, litra c), i nævnte forordning, i de fiskerier, der er angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Undtagelse begrundet høj overlevelsesrate

1. Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvendes landingsforpligtelsen ikke for fangster af makrel og sild i notfiskeri i ICES-område VI, hvis alle nedenstående betingelser er opfyldt:

— fangsten slippes fri, før en vis procentdel (fastsat i stk. 2 og 3 nedenfor) af noten er trukket (»indhalingspunktet«)

— noten er udstyret med en synlig bøje, som markerer grænsen for indhalingspunktet

— fartøjet og not er udstyret med et elektronisk registrerings- og dokumentationssystem, som viser, hvornår, hvor og hvor langt noten er blevet halet ved hvert træk.

2. Indhalingspunktet er nået, når 80 % af noten er halet i fiskeriet efter makrel, og når 90 % af noten er halet i fiskeriet efter sild.

3. Hvis den omringede fiskestime består af en blanding af begge arter, er indhalingspunktet nået, når 80 % af noten er halet.

4. Det er forbudt at slippe fangster af makrel og sild fri, efter at indhalingspunktet er nået.

5. Der tages stikprøve fra den omringede fisketime, før den slippes fri, med henblik på at foretage et skøn over sammensætningen af arter, fiskenes størrelse og mængden af fisk.

Artikel 3

De-minimis-undtagelser

Uanset artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er det tilladt at smide følgende mængder ud:

a) for blåhvilling (*Micromesistius poutassou*), op til 7 % i 2015 og 2016 og 6 % i 2017 af de samlede årlige fangster i det pelagiske trawlfiskeri til industriformål efter nævnte art i ICES-afsnit Vb og i ICES-underområde VI og VII, og som forarbejder denne art om bord til råvare til fremstilling af surimi

b) for hvid tun (*Thunnus alalunga*), op til 7 % i 2015 og 2016 og 6 % i 2017 af de samlede årlige fangster i fiskeriet efter hvid tun ved anvendelse af parflydetrawl (PTM) i ICES-område VII

c) op til 3 % i 2015 og 2 % i 2016 af de samlede årlige fangster af almindelig makrel (*Scomber scombrus*), hestemakrel (*Trachurus* spp.), sild (*Clupea harengus*) og hvilling (*Merlangius merlangus*) i det pelagiske trawlfiskeri fra fartøjer med en længde overalt på op til 25 m, der anvender flydetrawl (OTM), og som fisker efter almindelig makrel, hestemakrel og sild i ICES-afsnit VIId

d) op til 1 % i 2015 og 0,75 % i 2016 af TAC'en for havgalte (*Caproidae*) i fiskeriet efter hestemakrel (*Trachurus* spp.) med pelagiske frysetrawlere, der anvender flydetrawl, i ICES-underområde VI og VII.

Artikel 4

Dokumentation af fangst

Mængden af fisk, der er sluppet fri i henhold til den undtagelse, der er fastsat i artikel 2, og resultaterne af den stikprøve, der kræves i henhold til artikel 2, stk. 5, angives i logbogen.

Artikel 5

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2015 til den 31. december 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. oktober 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

Fiskerier, der er underlagt bestemmelserne i denne forordning om gennemførelse af landingsforpligtelsen

1. **Fiskerier i ICES-afsnit Vb, VIa og VIb:**

Kode	Pelagiske fiskeredskaber	Målarter, der er omfattet af en kvote
OTB	Skovlbundtrawl	Almindelig makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalte, guldlaks
OTM	Skovlflydetrawl, andre	Almindelig makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalte, guldlaks
PTB	Parbundtrawl (andre)	Almindelig makrel
PTM	Pelagisk partrawl	Sild, almindelig makrel
PS	Not	Almindelig makrel, blåhvilling
LMH	Håndline	Almindelig makrel
LTL	Dørgning	Almindelig makrel

2. **Fiskerier i ICES-underområde VII (undtagen ICES-afsnit VIIa, VIId og VIIe):**

Kode	Pelagiske fiskeredskaber	Målarter, der er omfattet af en kvote
LMH	Håndline	Almindelig makrel
LTL	Dørgning, stænger og liner	Hvid tun
PTM	Pelagisk partrawl	Blåhvilling, almindelig makrel, hestemakrel, hvid tun, havgalte, sild
OTM	Skovlflydetrawl	Blåhvilling, almindelig makrel, hestemakrel, havgalte, sild, hvid tun
OTB	Skovlbundtrawl	Sild
PS	Not	Almindelig makrel, hestemakrel

3. **Fiskerier i ICES-afsnit VIId og VIIe:**

Kode	Pelagiske fiskeredskaber	Målarter, der er omfattet af en kvote
OTB	Skovltrawl (ikke nærmere angivet)	Brisling
GND	Drivgarn	Almindelig makrel, sild
LMH	Håndliner og stangliner	Almindelig makrel
OTM	Skovlflydetrawl (andre)	Brisling, hestemakrel, almindelig makrel, sild, havgalte
PTM	Pelagisk partrawl (andre)	Hestemakrel
PS	Not	Almindelig makrel, hestemakrel

4. **Fiskerier i ICES-afsnit VIIa:**

Kode	Pelagiske fiskeredskaber	Målarter, der er omfattet af en kvote
OTM	Skovlflydetrawl	Sild
PTM	Pelagisk partrawl	Sild
LMH	Håndliner	Almindelig makrel
LMH	Garn	Sild